

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 80 0 P 094455 20 Rev
Dana, 23.02.2021. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda Gorjane Popadić, kao predsjednika vijeća, Violande Šubarić i Biljane Tomić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja B.G., sin M., iz B., koga zastupa D.V., advokat iz B., protiv tuženih P.g.i.b. Doo Z., koga zastupa L.R., advokat iz Z. i B.n.t. doo B., radi utvrđivanja nedopuštenosti izvršenja, vrijednost spora 31.000.00 KM, odlučujući o reviziji tuženog P.g.i.b. Doo Z. izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Bijeljini broj 80 0 P 094455 18 Gž od 01.04.2020. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 23.02.2021. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom Osnovnog suda u Bijeljini broj 80 0 P 094455 18 P od 12.07.2018. godine usvojen je tužbeni zahtjev i utvrđeno je da je nedopušteno izvršenje na nekretninama označenim kao k.č. broj 881, upisanim u zk.ul. broj ... k.o. B. I i to stan broj 4, ukupne površine 51,07 m², na četvrtom spratu, označen kao k.č. broj 881/E-72 i da se izvršni postupak u odnosu na ove nekretnine obustavlja, te je obavezan tuženi da tužitelju naknadi troškove postupka u iznosu od 1.370,00 KM.

Drugostepenom presudom Okružnog suda u Bijeljini broj 80 0 P 094455 18 Gž od 01.04.2020. godine odbijena je žalba tuženog P.g.i.b. Doo Z. (u daljem tekstu: prvotuženi) i potvrđena prvostepena presuda.

Blagovremeno izjavljenom revizijom prvotuženi pobija drugostepenu presudu zbog povreda odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se osporena presuda preinači ili ukine i predmet vrati istom суду na ponovno suđenje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj parnici je zahtjev tužitelja za utvrđenje da je nedopušteno izvršenje na nekretninama bliže označenim u izreci prvostepene presude.

Tokom postupka kod prvostepenog suda utvrđeno je sljedeće činjenično stanje: da se kod Okružnog privrednog suda u Bijeljini pod brojem IP 026114/15 vodi izvršni postupak po prijedlogu tražioca izvršenja, prvotuženog u ovoj parnici, protiv izvršenika MD P.c. DOO B., čiji je pravni slijednik B.n.t. doo B. (u daljem tekstu: drugotuženi), radi naplate novčanog potraživanja u ukupnom iznosu od 1.607.886,60 KM; da je predmet izvršenja u tom postupku (pored ostalog) i stan broj 4, ukupne površine 51,07 m², na četvrtom spratu, označen kao k.č. broj 881/E-72, u zk. ul. ... k.o. B., upisan kao vlasništvo pravnog prethodnika drugotuženog MD P.c. DOO B.; da je taj stan u posjedu tužitelja od 2008. godine, na osnovu ugovora o udruživanju sredstava broj ... od 25.6.2007. godine zaključenog između tužitelja i pravnog prednika ovdje drugotuženog MD P.c. DOO B. i ovjerenog kod Osnovnog suda u Bijeljini 06.03.2008. godine; da je tužitelj isplatio u cijelosti cijenu stana pravnom predniku drugotuženog, ali se nije upisao kao njegov vlasnik; da je u zk. ul. broj ... k.o. B. upisana zabilješka izvršenja po zahtjevu ovdje prvotuženog, odnosno evidentirano postojanje rješenja o izvršenju od 06.06.2017. godine i da je taj upis izvršen 12.06.2017. godine; da postoje i druge zabilješke zakonskih hipoteka i drugih izvršenja zabilježenih u istom zk.ul. u toku 2016. godine i da je izvršni Okružni privredni sud u Bijeljini zaključkom broj 590 Mals 026114 15 Ip od 27.12.2017. godine, tužitelja kao treće lice, uputio na parnicu da utvrdi da je nedopušteno izvršenje na predmetnom stanu iz zk. ul. ... k.o. B.

Polazeći od naprijed utvrđenog činjeničnog stanja prvostepeni sud je zaključio da je ugovor o udruživanju sredstava, kojeg su 25.6.2007. godine zaključili tužitelj i pravni prednik drugotuženog MD P.c. DOO B., po pravnoj prirodi kupoprodajni ugovor sačinjen u propisanoj formi, koji je izvršan u pretežnom dijelu, budući da je kupac isplatio kupoprodajnu cijenu i prodavac predao stan u posjed kupcu, koji je valjan pravni osnov za sticanje svojine, pa je slijedom toga usvojio tužbeni zahtjev tužitelja.

Drugostepeni sud je, odlučujući o žalbi prvotuženog, izjavljenoj protiv prvostepene odluke, prihvatio kao pravilna činjenična utvrđenja i pravne zaključke prvostepenog suda, pa je žalbu odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Drugostepena presuda je pravilna i na zakonu zasnovana.

Odredbom člana 51. stav 1. Zakona o izvršnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 59/03 do 66/18, u daljem tekstu: ZIP), propisano je da lice koje tvrdi da u pogledu predmeta izvršenja ima takvo pravo koje spričava izvršenje može podnijeti prigovor protiv izvršenja tražeći da se izvršenje na tom predmetu proglaši nedopuštenim u obimu u kojem su prava tog trećeg lica zahvaćena izvršenjem.

Prema odredbi člana 52. stav 1. ZIP sud će o prigovoru trećeg lica odlučiti u izvršnom postupku ili će podnosioca prigovora zaključkom uputiti da svoja prava ostvaruje u parnici.

U smislu odredbe člana 53. stav 5. istog zakona ako prvostepeni sud usvoji tužbeni zahtjev trećeg lica da se izvršenje proglaši nedopuštenim i ukine rješenje o izvršenju, naložiće i obustavu izvršnog postupka, a nakon pravosnažnosti odluke parničnog suda, izvršni sud će rješenjem konstatovati da je izvršni postupak obustavljen i njime ukinuti sve izvršne radnje.

U vrijeme zaključivanja ugovora o udruživanju sredstava broj ... od 25.6.2007. godine, na snazi je bio Zakon o osnovnim svojinsko pravnim odnosima („Službeni list SFRJ“ broj 6/80 i 36/90 i „Službeni glasnik RS“ broj 38/03-u daljem tekstu: ZOSPO), koji je odredbom člana 20. propisivao da se pravo svojine stiče po samom zakonu, na osnovu pravnog posla i

nasljeđivanjem, a odredbom člana 33. istog zakona da se na osnovu pravnog posla pravo svojine na nepokretnost stiče upisom u javnu knjigu ili na drugi odgovarajući način određen zakonom.

Pravni osnov zasnivanja i upisa prava svojine na konkretnom stanu je pravni posao koji je zaključen 25.6.2007. godine između tužitelja, kao kupca i pravnog prednika drugotuženog, kao prodavca.

U konkretnom slučaju iz utvrđenog činjeničnog stanja, koje ne može biti predmet pobijanja u revizionom postupku, prema izričitoj zabrani propisanoj odredbom člana 240. stav 2. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13, u daljem tekstu: ZPP), proizlazi, a što potvrđuju izvedeni dokazi, da je u momentu upisa 12.06.2017. godine zabilješke izvršenja u odnosu na sporni stan u zk.ul. broj ... k.o. B., po zahtjevu ovdje prvotuženog, odnosno evidentiranja postojanja rješenja o izvršenju od 06.06.2017. godine, tužitelj predhodno 2007. godine kupio sporni stan od pravnog prednika drugotuženog, isplatio mu kupoprodajnu cijenu i ušao u njegov posjed u septembru 2008. godine, te da je kao vlasnik nekretnina u tom zk.ul. upisan njegov prodavac, pravni prethodnik drugotuženog MD P.c. DOO B.

Polazeći od toga da je prvotuženi samo paušalno osporio tvrdnju da je tužitelj, kao kupac, u posjedu spornog stana u zgradbi upisanoj u zk.ul. broj ... k.o. B. od septembra 2008. godine, proizlazi da je tužitelj prije pokretanja predmetnog izvršnog postupka od strane prvotuženog i upisa zabilježbe izvršenja po njegovom zahtjevu u odnosu na taj stan, kao savjestan sticalac stekao imovinu koja je zaštićena članom 1. Protokola broj 1. uz Evropsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda (u daljem tekstu: Evropska konvencija). Tužitelj se samo nije uknjižio u javnim knjigama kao vlasnik stana koji je predmet izvršenja, prije upisa zabilježbe izvršenja, jer se „objektivno nije mogao upisati“ prije toga, što nisu mogli ni ostali stanari te zgrade koji su takođe iz istog razloga upućeni na parnicu u istom izvršnom postupku, iako je stekao valjan pravni osnov za sticanje prava svojine na njemu.

Budući da je tužitelj prije upisa zabilježbe izvršenja na spornom stanu stekao valjan pravni osnov za sticanje prava svojine na tom stanu, stekao je imovinu koja je zaštićena članom 1. Protokola broj 1. uz Evropsku konvenciju (tačka 46.).

Kako je tužitelj prije izvršene zabilježbe izvršenja postao titular imovine koju štiti član 1. Protokola broj 1. uz Evropsku konvenciju, na njega se ne primjenjuju pravila o tome da se zabilježba izvršenja odnosi na cijelu nepokretnost, niti je tužitelj bio dužnik prvotuženog, niti je njegov saugovarač (MD P.c. DOO B.) „bio vlasnik na cijeloj nepokretnosti koja je predmet upisa zabilježbe izvršenja“.

Tužitelj je na predmetnu parnicu upućen iz izvršnog postupka Okružnog privrednog suda u Bijeljini broj 59 0 Mals 026114 15 Ip, slijedom čega je neutemeljen revizioni prigovor da je donesena presuda neizvršiva jer nije identifikovan broj izvršnog postupka na koji se odnosi. Kako je presudom utvrđena nedopuštenost izvršenja i obustavljen izvršenje u odnosu na stan tužitelja neutemeljen je i revizioni prigovor da je osporena presuda neizvršiva iz razloga što nije ukinuto rješenje o izvršenju.

Iz izreke prvostepene presude, koja je potvrđena drugostepenom presudom, nesumnjivo proizlazi da se ona odnosi na stan tužitelja broj ..., ukupne površine 51,07 m², na četvrtom spratu, označen kao k.č. broj 881/E-72, u zk.ul. ... k.o. B., pa je neutemeljena i reviziona tvrdnja

da se ova presuda „može iskoristiti i za obustavu izvršnog predmeta koji protiv njega vodi i B.b.“.

Tokom postupka je utvrđeno da je tužitelj isplatio kupoprodajnu cijenu stana pravnom predniku drugotuženog i ušao u njegov posjed tokom 2008. godine, pa je neosnovan revizioni prigovor da sporni ugovor nije izvršen u pretežnom dijelu.

Prema navedenom, pobijana presuda nema nedostataka na koje se ukazuje revizijom, niti onih na koje sud pazi po službenoj dužnosti, pa je na osnovu odredbe člana 248., u vezi sa članom 456. a) ZPP, odlučeno kao u izreci.

Predsjednik vijeća
Gorjana Popadić

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić